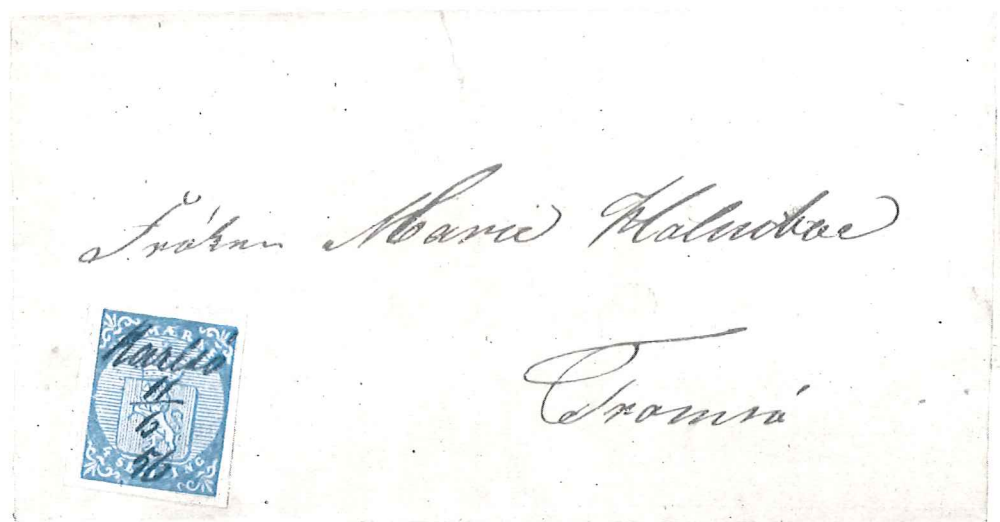

norsk

Nr. 5

FILATELISTISK TIDSSKRIFT

NORGE

Foruten de aller første utgavene, nr. 1—10 (avertert i NFT nr. 4/58), har jeg også et meget godt lager av senere utgaver fra og med nr. 11 og utover. Jeg er således i stand til å levere merker som:

Nr. 44, ubrukt, til	kr. 275.00
brukt, til	» 120.00
» 89/91, ubrukt, til	» 100.00
» 93/95, ubrukt, til	» 190.00
» 94, i 4 strip, brukt, superb	» 300.00

foruten naturligvis de billigere merkene. - Ved bestilling oppgi Norgeskatalogens nummer. Deres mankoliste loves den mest omsorgsfulle behandling. - Skriv på engelsk, fransk eller tysk.

Ved første gangs bestilling, vennligst oppgi referanser.

D. M. WOLFF

(M. S. Wilson)

9, Jessel Mansions, Queen's Club Gardens,
London W.14, England.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

— november 1957 —

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening

til salgs i alle frimerkeforretninger

Pris kr. 1.00 + porto 20 øre.

Sverige nr. 5: kr. 800.00, nr. 4: kr. 250.00.
Norge nr. 7: kr. 150.00, nr. 9: kr. 200.00,
nr. 16: kr. 35.00. Norge nr. 9 med retousch,
nr. 16 med E.E.N. Alle i god stand, sendes
gerne til eftersyn.

Verner Østergaard - Langengevej 13,
Risskov, Danmark.

Frimærkebytte. Send 100—200 forskjellige fra Europa, verdi ca. 25 kr. Jeg sender samme antal og verdi efter AFA.

Albert Jensen — Th. Hansens vej 16,
Præstø, Danmark.

— ALLE NORSKE FRIMERKER —

kjøpes kontant. Innkjøpsliste desbr. 1957 over brukte og ubrukte frimerker samt forstedagsbrev sendes mot 50 øre i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros

Prof. Dahls gt. 53 B, Oslo - Telef. 55 12 25
Medlem av Norsk Frimerkehandlerforening

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.
Pakker fra alle land.

Albums - Kataloger - Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning

Universitetsgaten 11 - Oslo

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening

SALG

- 1) Helark av Norge nr. 213, 332, 343—44, 374, 377—87 og 407—9.
- 2) En del Skandinaviske forstedagsbrev og særstempler etter 1940.
- 3) Ubrukte U.P.U.-merker — 1949, fra ca. 100 land.

Jan Gabriel Langfeldt,
Bjørnveien 34, Slemdal, Oslo.

Jeg søker Norge —

et helark av nr. 107 — 40 øre
grønn oliv og Tjeneste nr. 12 —
10 øre grønn. Kjøp eller bytte.

ERLING BERG,
Harbitz Allé 15 — Oslo.

Helark Norge.

Jeg har mange gode ark til
salgs, f. eks. nr. 149 og 155 I,
Nordkapp I, Radium, etc. —
Skriv til

ERLING BERG,
Harbitz Allé 15 — Oslo.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

(UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND)

REDAKTØR (editor): BJØRN MELBYE — POSTBOKS 875 — OSLO

FORRETNINGSFØRER (manager): O.R.SAKFØRER LEIV A. BRECKE — TORVGT. 1 — OSLO

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement } Innenlands kr. 12,00 pr. år
(subscription) } Uten » » 15,00 » »

Annonseprisene er: $\frac{1}{1}$ side (page) kr. 150,00 pr. gang (§ 21,50) — (sv. kr. 109,00) — (d. kr. 150,00) — (£ 7,10,—).
The Advertising $\frac{1}{2}$ » » » 80,00 » » (» 11,50) — (» » 58,00) — (» » 80,00) — (» 4,00,—).
Rates are $\frac{1}{4}$ » » » 50,00 » » (» 7,25) — (» » 36,00) — (» » 50,00) — (» 2,10,—).
 $\frac{1}{8}$ » » » 30,00 » » (» 4,30) — (» » 21,75) — (» » 30,00) — (» 1,10,—).
 $\frac{1}{16}$ » » » 20,00 » » (» 2,95) — (» » 14,30) — (» » 20,00) — (» 1,00,—).

Samlerannonser: (for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter) kr. 1,00 pr. linje, minimum kr. 5,00 (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita). Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet utkommer 11 ganger i året, den 15. i hver måned. Dobbeltnr. juli/august sendes ut 15. august.

Annonser må være forretningsføreren i hende senest den 1. i den måned bladet sendes ut.

Forbundets postgironummer er: 69268 — Bankgironummer er: F 8299 B/179

NR. 5	MAI 1958	17 ÅRG.
-------	----------	---------

INNHold

Vi må løfte i flokk	73	Rödakorsfrimärken	83
Sjelden frankering	74	Auksjoner	85
For spesialsamleren	76	Meddelelser fra Poststyret	87
Glemte norske stempler	78	Møtereferater fra forbundsklubbene	88
Litteratur	80	Frontsiden	88
Nyheter	80		

Vi må løfte i flokk.

Av Arne Bergan.

I et lydbåndopptak som Bergen Filatelistklubb har vært så elskverdig og omtenkssom å sende i sirkulasjon til andre klubber, ble vi fortalt at man anslo tallet på frimerkesamlere i byen til ca. 4 000 — klubben hadde 200 medlemmer. Overført til landsmålestokk skulle det gi en skare på ca. 40 000 venner av vår hobby, hvorav bare vel 2 000 er organiserte.

Ethvert landsomfattende forbund, det være seg av politisk, sosial eller kulturell karakter, gjør alt det evner for å nå fram til flest mulig av dem hvis interesse faller sammen med forbundets målsetting. De gjør det, med

gode resultater, på tross av tillitsmannskrise og de store ofre som må legges på de få for å oppnå resultater.

Hva så med Norsk Filatelistforbund? Ja, skal man gå ut fra forbundets meget fåtallige og lite inspirerende sirkulærer til klubbene og meldinger fra styret, gjengitt i forbundets tidsskrift, får man inntrykk av at det å nå fram til de tusener av interesserte landet rundt, er en lavt prioritert arbeidsoppgave. Noe som bestyrker meg i min oppfatning på dette punkt, er at det i årsberetningen som ble lagt fram for siste representantskapsmøte ble nevnt — *uten* kommentar — at medlemstallet

viste en jevn *tilbakegang*. Det kom heller ikke fram av referatet fra nevnte møte at denne urovekkende konstatering utløste den livlige diskusjon som man skulle ha ventet om hva som måtte gjøres for å vende strømmen.

Nye veier, ja. Det er lett å kritisere, vanskeligere å hitte på gode botemidler. La meg få lov til å trekke fram noen momenter som, om ikke annet, kanskje kan føre til en diskusjon i tidsskriftet.

Forbundets styre

bør i høyere grad enn hittil være klubbene behjelpelig. Jeg tenker f. eks. på bistand til å lage til møter med gode, filatelistiske programmer. Hvor mange av klubbene er det f. eks. som benytter mulighetene til å skaffe seg filatelist-filmer til sine møter? Det er forbundsstyrets oppgave å skaffe seg oversikt over tilgjengelige filmer hos de utenlandske ambassader, andre lands organisasjoner o. a.

Videre kunne det være verd et forsøk å rådspørre klubbene: Send med mellomrom ut en anmodning til klubbene landet rundt om å ta opp bestemte spørsmål til debatt, gjerne med en liten utredning om det aktuelle tema der ulike synspunkter trekkes fram. Klubbene måtte pålegges å sende inn et kort resymé av debatten for offentliggjørelse i tidsskriftet. Resultatet ville sikkert bli en livligere meningsutveksling også i bladets spalter.

Har styret i tilstrekkelig grad betjent seg av de gratis-muligheter vi har til propaganda utad? De politiske partienes pressekontorer kan fores med populært frimerkestoff, formannen kan la seg intervju av en av storavisene, «Mannskapsavisa», som når alle landets rekrutter, vil sikkert med glede ta imot stoff om vår hobby. Er mulighetene for mer propaganda i Norsk rikskringkasting uttømt?

Ville det ikke være verd bryet og omkostningene å la redigere og trykke sentralt en fiks vervingsbrosjyre som kunne stilles til klubbenes disposisjon?

Tidsskriftet.

Det bør sies til den nye redaktørs ros at bladet etter hvert mottas med større interesse. Regelmessig kommer det og stoffet er mer variert, noe som har gitt det gledelige utslag at opplaget øker. Sånn skal det være!

Hvis jeg skulle sette fingeren på ett etter min mening ømt punkt ved redigeringen, er det nyhetsstoffet. Riktignok får vi spalte opp og spalte ned med tildels detaljert omtale av de enkelte lands frimerkeutgaver, men nytt om det som diskuteres ute i den vide verden, finner vi mindre av. Kjære redaktør, jeg vet

De strever med å finne villige sjeler til å være Dem behjelpelig med å oversette interessant stoff fra andre lands tidsskrifter; måtte De bare lykkes. Husk at mange av abonnentene ikke leser andre tidsskrifter enn vårt.

Ved siden av en slik klippspalte, ville det sikkert være av interesse for de fleste om man kunne få til en artikkel-indeks. Det skulle ikke by på særlige vanskeligheter, da indeksen bare var tenkt å angi overskrift og i hvilket tidsskrift, nr. og årgang de enkelte emner var behandlet. På den måten ville mange kunne sørge for å skaffe seg supplerende kunnskaper på de områder som de spesielt interesserte seg for.

Klubbene.

Vi som bor i periferien og sogner til de mindre klubber, er Bergens Filatelistklubb meget takknemlig for dens ypperlige tiltak som jeg nevnte innledningsvis. Klubben redigerer en egen «lydbånd-avis» og sender den gratis rundt. Oslo, Stavanger og Drammen, for å nevne noen av klubbene: La ikke Bergen likke altfor lenge først i «løypa», men ta lydbåndopptaker i bruk når programmet på møtene byr på kåserier som bør få en større tilhørerskare. Jeg er sikker på at klubbene gjerne betaler en rimelig leie for opp-taket. Hvem blir neste klubb vi får høre fra?

Hvis noen av leserne skule komme til å rynke på nesen av det som her er skrevet, la det da komme undertegnede til inntekt at han er bare fire år gammel i denne krets, men at han mener det godt.

Sjelden frankering.

På neste side gjengis en konvolutt, sendt fra Trondheim til London, frankert med 61 stk. 8 skill. (nr. 5) og 1 stk. 2 skill. (nr. 2) 1856. Tilsammen 490 skilling eller omregnet etter en kurs av 3 1/2 øre pr. skilling, kr. 17,15. En anselig porto den gang — ja, selv i dag for øvrig.

Selv om brevet må gis betegnelsen «mindre smukt» — dessverre — er det uten tvil en sjeldenhet.

Brevet gjengis med eierens, dr. D. Vigeland, Arendal, tillatelse.

Red.

FLAA, GOL 59, KVINDERRED, NORD-
HEIMSUND, SAND I SENJEN, SØRTJOS
o. fl. enringstempler på røde merker kjøpes.

H. Bugge, Drammen.

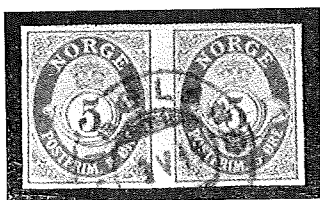

For spesialsamleren.

En av bladets lesere, herr distriktslege G. C. Schmidt, Skudenesbavn, opplyser til red. at han har NK nr. 53 IV avstemplet Hamburg, og NK nr. 144, 20 ø. løve II, lilla, gjennomhullet SP (ant. Statens Pensjons-Kasse). (Denne gjennomhulling står ikke oppført i Norgeskatalogen.) Han opplyser videre å ha funnet en platefeil på NK nr. 336. Denne består i en stor hvit flekk på baugen på forreste båt.

Vi takker for opplysningene.

Red.

NK nr. 99 — utagget.

I auksjonskatalogen fra Carl E. Pelander, New York, for 28. mars d. å., finnes bl. a. oppført (og avbildet) et utagget par av NK nr. 99, 5 ø. grønn (se avbildningen nedenfor). I katalogen er det av eieren antydnet en verdi av ca. 7 000 kroner (omregnet).

Det er første gang red. hører om denne varianten. Herr A. Berntsen kunne imidlertid opplyse på et av de siste møter i OFK at et liknende par var omsatt i Sverige til ca. kr. 700. Han tok samtidig avstand fra den i P.'s katalog antydende verdiansettelse. Til alt dette er å si, at er paret ekte, må det enten stamme fra et helt ark, eller fra et hefte. I første tilfelle skulle vi da ha 100 stk. av det, og prisen bli noenlunde som for de øvrige utaggede øremerker vi har, omkring 700—800 kroner. Sammenlikner vi imidlertid denne prisen med hva f. eks. de senest fremkomne utaggede engelske merker av dr. E. II typen oppnår, er jo en slik pris som antydnet, meget beskjeden. Dertil kommer at de engelske arkene inneholder 240 merker, altså ca. 2½ ganger så mange som de norske. En pris på ca. 2 500 kroner pr. par ville således ikke være noe for meget for dette par (og de andre gamle norske utagget). Hvis dette paret imidlertid skulle stamme fra et hefte, hva vel er mest trolig, får vi ganske andre beskjedne tall å operere med, nemlig bare 12 — tolv — par. Jeg er da ikke så sikker på om ca. kr. 7 000 er så altfor høyt! Og hvor har nå de ti andre par tatt veien? (Hvis vi kan stole på at de her nevnte

par ikke er identiske.) Et *mirakel* måtte det vel betegnes som i fall disse fortsatt var i live!

Det forutsettes naturligvis, som sagt, at dette par og det andre, begge er ekte. Det foreligger ingen opplysninger om dette, men synes å være tatt for givet. Om så altså er tilfelle, kan vi sikkert trygt påstå at ætlingen til en av våre mest beskjedne merker, seiler opp som en av våre største sjeldenheter ved siden av bl. a. *omvendt 30 øre på 7 skilling*, nr. 21, hvorav vi kjenner 3 stk. i dag.

Det hender altså stadig noe nytt under solen, og ingen kan si, som det ofte dessverre forekommer at man kan høre, at *nå er den og den utgaven ferdig!* Jeg tror ingen av oss noensinne vil oppleve den dagen da det med sikkerhet kan slås fast at *nå er den og den utgaven helt gjennomarbeidet, det fins ingenting mer å diskutere enn si sette på papiret om den utgaven*. Hva man ikke vet om den utgaven er ikke verdt å vite! Nei, gudskjelov, får vi si. Det har alltid vært spennende å gå på jakt, hva nå enn jakten har gått ut på! Dette bringer meg for øvrig til å tenke på håndboken vår. Var det ikke en tanke at vi snart fikk se på prent de resultater som foreligger til nå? For ferdig — helt ferdig — selv med våre aller eldste utgaver, tør jeg stadig påstå vi aldri blir. La oss derfor få anledning til å se de resultater man er kommet fram til mens vi enda lever og er i stand til å lese og ha litt glede av produktene.

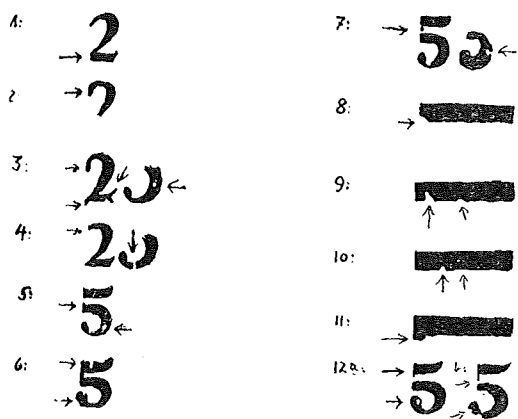
Red.

Varianter av overtrykket på Norgeskatalogen: Tj. nr. 67

Ved Eivind Fossheim.

Forutan dei variantane som er nemnde i N.K., har eg funne desse 12:

- 1) Venstre 2 med stutt, butt fotstrek.
- 2) Venstre 2 med hengjande snabel.
- 3) Høgre 2 med hengjande snabel, deform. hale og liten tagg i fotstrekken til venstre. Høgre 5 har ofte flekk (prikk) midt i kroppen.
- 4) Høgre 2 har stutt snabel. Høgre 5: Ofte knekk i nedre bukt.
- 5) Venstre 5: Øvste del av halsen borte og flekk nedst i kroppen. Flekken kann mangle.
- 6) Venstre 5: «Hakk i hue», deform. endekule.
- 7) Venstre 5: Halsen knust til «gryn», ofte eit lite hakk i ryggen.
- 8) Venstre strek avsneia hyrne.
- 9) Høyre strek med eitt større og eitt mindre hakk.

- 10) Høgre strek med eitt mindre hakk og ein prikk midt på.

- 11) Høgre strek har utvekst ned til venstre.

- 12a) Venstre 5: Litt av halsen heng att øvst, prikk til høgre på endekula.

- b) Venstre 5: Meir av halsen heng att øvst, endekula deform. til høgre.

Den som har heile ark av «Offentlig Sak» nr. 67, kann visseleg finne ut for oss andre kvar i arket desse variantane høyrer heime.

Når ein ser på dette Emil Moestue A/S' «meisterverk» – ikkje sant? – dette «teknikkens vidunder» i 7 320 000 ekspl., får ein ikkje då lyst til å rope eit lite hurra for 'n Christian Holtermann som 27 år før greidde 5 275 000 stk. med berre 1 – ein – variant? (Nr. 117 med «struma».)

Til venstre gjengis en del stempler som er litt utenom det vanlige.

1. merke øverst til venstre viser NK nr. 3 stemplet HAMBURG. Tidligere ukjent.
2. merke i øverste rad viser NK nr. 1 med nummerstempel 174. Ukjent i henhold til stempelkatalogen.
3. merke fra venstre, øverste rad, viser nr. 4 stemplet DAMPSKIBET FRAMNÆS. Kjent, men meget sjeldent.
4. merke fra venstre, nederste rad, viser NK nr. 6 stemplet 21/1 1865 hvilket er ca. 14 dager tidligere enn den hittil kjente dato. Stempelet i midten i nederste rad forekommer på NK nr. 1. Kjent i noen få eksemplarer.
3. merke i nederste rad viser GARDERMOEN på nr. 14. Meget sjeldent.

Stemplene gjengis med eierens tillatelse. Vi takker for elskverdigheten.

Red.

Frankeringsmaskin-stempling.

Samling av disse tiltar og interessen vokser — i særdeleshet som ordtak og illustrasjon blir alminnelig. Det er mange slående og vakre — bare de er tydelig stemplet.

I «US postmasters general report for the fiscal year of 1957» meddeles, at frankeringsmaskinstempling har overgått frimerker. Det er nå omkring 200 000 frankeringsmaskiner i bruk ved ca. 10 000 postkontorer. Frimerker og helsaker etc. innbrakte \$1 015 milliarder mens frankeringsmaskiner innbrakte \$1 057 milliarder altså 42 millioner mer.

Alminnelige frimerker vil bli sjeldne etter-som maskinene vinner grunn. Derfor, ta vare på begge deler.

A. O.

4 skilling Oscar — NK nr. 4.

Klisjeer er dyrt for tidsskriftet. Derfor henviser jeg til Jellestad i nr. 9 for 1943, s. 104, ref. D 2.

Det er en annen platefeil på 4 skilling Oscar som likner den nevnte. Den er ikke tatt med hos Jellestad, som bare har beskrevet de «viktigste». Denne andre platefeilen deler altså skjebne med de aller fleste av arten og er således i ulastelig selskap. Det er forresten et gammelt ord som sier omtrent som så: «Hva du ikke est, det kanst du blive.»

Først er å si at denne andre kan arresteres etter følgende signalement: Et hvitt brudd fra foten av L nr. 1 ut i det fri og et blått do.

som skiller foten av samme L fra stammen. Dette er også hva de fleste har festet seg ved. Platefeilen er nemlig velkjent. Likheten mellom de to feilene har gjort at begge merkene har gått under kjenningssignalet D 2 i utvalgshefter, og det bør jo helst unngås.

Når det kommer til stykket, har «byttingen» vokst på dette. Personlig har jeg fått til overs for den, slik at jeg ikke kan styre meg, men må trekke den fram i «lime-light».

For at jeg kan gjøre det, må et annet mankemang ved «byttingen» fram i dagens lys: Kongen har fått en bule i pannen. Denne bulen skifter litt på de forskjellige stadier i platens liv — som seg hør og bør for en bule. På sitt verste er bulen et slemt kasus, den formelig henger utover pannen. Medvirkende til dette inntrykket er et lite spisst søkk inn i pannen på undersiden av bulen.

Forleden mens jeg hensunket i betraktning av bulen og i medynk med den pene kongen, som hadde slått seg stygt i panen, blåste plutselig et nytt inntrykk all sentimentalitet til side — hokus, pokus, filijokus, hele bulen var kureret! Det som før var bule, var jo en del av sveisen jo! Inntrykket inntraff i og med

at jeg fikk det innfallet å bestryke med tenkt blåfarge hele det terrenget av kongens hode som ligger til høyre for skillen i sveisen! (Følg med på kartet.)

Men når panne således er blitt sveis, er det ikke mulig å nekte at Oskar I med sitt før så høye hvelv er blitt litt lavpannet — bevares, bare i høyst egentlig betydning, med forlov!

På et annet eksemplar av merket er ikke det fatale søkket der. Og resultatet? Atter et nytt bilde av kongen etter «operasjon blåfarge». Ikke tale om at panne er blitt sveis! Bulen er og blir panne. Lavpannet? Reneste sludder! Akkurat det motsatte! Skallens form har fått ny karakter med nytt ettertrykk på det frontale parti.

Bulens appell til smilebåndene blir uomtvistelig.

I grunnen er det frekt av en platefeil å legge i veg på slik uerbødig vis. Men slik betraktning holder ikke for filatelistisk moral. Tvert om bør «byttingen» hedres med opp-taking til filatelistisk børnotering.

Bergen i mars 1958.

Herbert Mowinckel.

Glemte norske stempler.

Av Ernst M. Cohn, USA.

I våre dager med førstedagsbrev, første-flyvninger og alle mulige spesielle avstemplinger, da alle filatelistiske begivenheter blir omtalt i tidsskrifter hele verden over, er det nesten utrolig at en hel seksjon av stempler har unngått samlernes oppmerksomhet.

Dette ser imidlertid ut til å være tilfelle med de norske posthorn- og kronestempler. (Brevhusstempler, red.'s anm.)

Meningen med denne artikkel er ikke å katalogisere disse forskjellige stemplene, til dette arbeidet har jeg ikke tilstrekkelig materiale eller opplysninger. Det er derimot for å stimulere interessen for å samle og forske dette området, og spesielt for å appellere til norske filatelister om å utforske dette området, mens materialet ennå er tilgjengelig og opplysninger er forholdsvis lette å skaffe.

En frimerkehandler som vet at jeg er interessert i skandinaviske frimerker, brev og stempler, pleier å legge til side slike objekter som han tror jeg kan ha interesse av. For noen år siden fikk jeg kjøpt et norsk tjenestefrimerke (NK nr. T 25) med et sort 2-ringstempel med et posthorn og krone i midten og

navnet «Robøle» mellom ringene i overkant, og en femkantet stjerne mellom ringene i underkant.

Jeg har tidligere sett danske og islandske stempler med posthorn og krone, men dette var det første norske jeg hadde sett.

«Norske Poststempler etter 1845» del I og II av Stian Sanness (utgitt 1951) ga ingen opplysninger om disse stemplene.

Av kjente skandinaviske tidsskrifter, var det bare Nordisk F. T. som hadde opplysninger om denne stempeltype, nemlig to artikler av oberstløjtnant Max Nørgaard hvor han omtalte norske skips-stempler (Nordisk F. T. nr. 2, side 17—20, og nr. 4—5, side 57—65). Her viste han lignende stempler og ga en liste over båter som brukte disse stemplene. Han nevnte i begge artikler at brevhusene også brukte denne stempeltype, men utover dette intet.

Tidlig i 1956 skrev jeg til Hovedpostkontoret i Oslo og spurte om det fantes noen liste med fortegnelse over postkontorer som anvendte dette stempel. Det ble svart at en ny utgave av «Norges Poststeder» (kr. 3,10

franco) ville utkomme i august 1956, og her ville en kunne finne alle brevhus som anvender dette stempel. Brevet nevnte intet om skipsstempler.

Denne liste over postkontorer viser symbolet som betyr alminnelig brevhus, og som betyr brevhus av klasse I. Fortegnelse over skip som bruker dette stempel er oppført på egen liste. Det viser seg å eksistere ca. 1 000 alminnelige og 270 brevhus av klasse I.

I to supplementer er det en fortegnelse over nye navn og navneforandringer.

Det var en begynnelse for å finne ut noe om brevhus-stempler.

Den letteste måte å få samlet slike stempler, er å sende svar betalt postkort, men med mer enn 1 300 brevhus og skip, vil dette koste over 100 dollar, bortsett fra all den tid det tar å skrive alle disse kortene med to adresser og tekst.

For å begrense utgifter og tid, sendte jeg kort til de første åtti brevhus på listen, og senere til ytterligere førti, til de brevhus som bare er åpne i sommermånedene og til de to første skip nevnt i listen på side 78. Hvert kort hadde følgende tekst:

Dear Sir: Please return the attached card cancelled with your crown-and-posthorn cancellation. Thank you very much.

Yours truly, E. M. C.

Jeg fikk svarkort fra nøyaktig hundre brevhus, eller 80 prosent av antallet sendte kort. Denne prosent ville muligens ha vært enda høyere om teksten hadde vært avfattet på norsk. En postmester (poståpner, red.'s anm.) skrev på norsk at han ikke forsto engelsk, men hadde fått en venn til å oversette teksten for ham.

Et kort kom tilbake over ett år etter at jeg hadde sendt ut kortene. De fleste kort så omtrent ut som ventet, men ett kom med flypost med tre norske minnemerker ved siden av det amerikanske 4-cent-merket. Ett kort hadde et 5-øres merke satt på og et annet et 25-øres frimerke. Ett kort hadde stempelet: «T 35 cents», til tross for at det var et internasjonalt svar-betalt kort. Ett kort som med vilje var sendt til et utgått brevhus, kom i retur intakt med et sort stempel «retur» og skrevet med blekk «opphørt» og «Ceased».

På noen kort hadde postmesteren forsynt kortet med ett eller flere stempler på for- og/eller baksiden. En del av postmesterne hadde undertegnet kortene med sine navn, noen sendte en liten hilsen enten på norsk eller engelsk. En ville gjerne vite mer om meg, så vi korresponderte litt, han på norsk og jeg på engelsk. Et sommerturiststed sendte en beskri-

velse av naturherlighetene på stedet. Jeg håper å kunne besøke stedet en gang før eller senere.

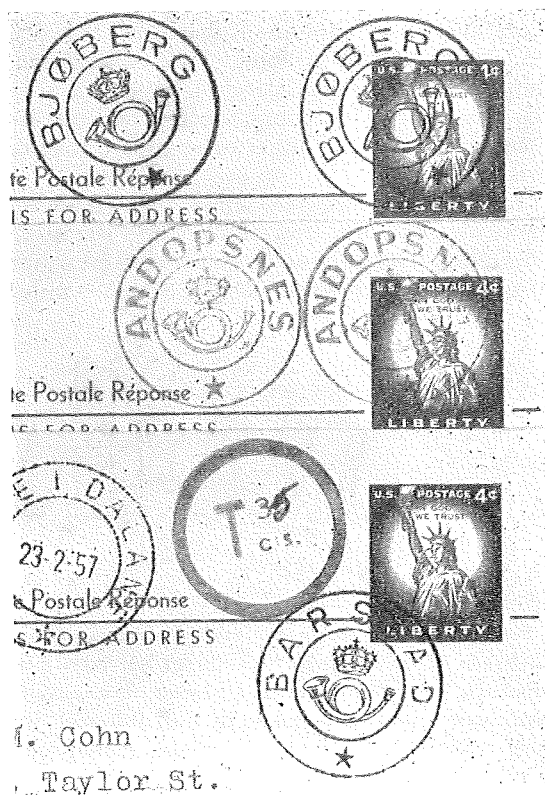
Hvis noen av de postmestre som sendte kort tilbake leser dette, vil jeg atter en gang takke dem for vennligheten.

Navnet på postmesteren er ofte det samme som på postkontoret. Jeg har for eksempel underskrifter fra: Olav Aasgard (Asgard), Arth. Aune (Aun), Nils Berdal jr. (Berdal), Arve G. Berg (Bergtun), Andreas Bjørnøy (Bjørnøysund) og Andr. A. Brakstad (Brakstadrend).

En fremtredende engelsk samler som jeg skrev til om dette, trodde at familiene for lang tid tilbake var oppkalt etter navnet på stedet.

Av de 97 kort som kom fra brevhusene, var bare 63 forsynt med posthorn- og krone-stempel. De resterende stempler var 1-rings, 2-rings og sveitsertypen, og Nordkapp hadde spesialstempel.

65 prosent av de mottatte kort hadde derfor brevhusstempler. Jeg forstår ikke riktig hvorfor. Stort sett hadde brevhus av 1. klasse alminnelige datostempler, mens de andre brevhus hadde posthorn og krone. Jeg fikk imidlertid to posthorn- og kronestempler fra brevhus av klasse I, og ialt 20 alminnelige datostempler fra brevhus, så denne regel har mange unntagelser.

Man kan vel heller ikke anta at brevhus-stemplene nå erstattes av alminnelige dato-stempler, da to nyopprettede brevhus hadde posthorn- og kronestempler.

Nørgaards beskrivelse er i overensstemmelse med hva jeg hittil har sett, men jeg har foreløpig lagt merke til tre forskjellige typer av brevhus-stempler.

- a. Muligens den opprinnelige type, med mer utførlig sjattering og med tykt posthorn (den runde del av hornet). Ornamentet like under korset på kronen er spadeformet (f. eks. «Barstad»-stempelet). Bokstavene i navnet er tynne.
- b. Samme som a, unntatt bokstavene som er av en fetere type («Andopsnes»).
- c. Enklere utført sjattering og tynnere post-

horn. Ornamentet under det øverste kors er korslignende. (F. eks. «Bjøberg»). Tynne bokstaver.

Stempelfargen er vanligvis sort, men jeg mottok tre purpurfargede stempler og ett mørkeblått.

Jeg har ennå ikke sendt kort til jernbane- og dampskipspostkontorer (se side 84—86, Norges Poststeder 1956). Kanskje noen av disse også bruker posthorn- og kronestempel.

Stempler fra brevhus som er opphørt, er antagelig nå meget sjeldne, spesielt på grunn av den hittil manglende interesse.

Jeg håper at denne lille artikkel vil inspirere norske filatelister til et grundig studium av dette interessante område.

Literatur.

Island, helsaker.

Det ser ut som at helsaker i de senere år har fanget samlernes interesse. Således har vi her hjemme fått våre helsaker gjennomgått av våre fremste samlere og filatelister, som har gitt oss en enestående god veiledning i tidskriftet NFT. Men det er ikke bare Norge som er blitt begeistret for helsaker, det synes som om andre lands samlere gjør det samme. Jeg har nå fått «Handbook of Icelandic Postal Stationery» av captain Robert W. Scherer, P.O. box 523, Oklahoma City, Oklahoma, som har arbeidet med Islands helsaker i de siste tiår. Samlingen til capt. Scherer har deltatt i flere frimerkeutstillinger og er tildelt høyeste pris.

Sine studier har han samlet i ovennevnte håndbok, som anbefales til alle glad i islandske frimerker. Det er å tenke at forfatteren har hygget seg etter hvert som han har samlet

opplysninger. Helsaker har vært i bruk fra desember 1879 til 1941. Det var liten etterspørsel blant publikum utenom møte-innkallelse, annonse-meddelelse e.l. Her er Thiels trykkeri det som har trykket nesten alt unntatt overtrykkene, som er lokalt arbeid og hvor «/Gildi/ '02—'03»-overtrykk er det som skaffer vanskeligheter akkurat som i frimerkeutgavene. Forfatteren mener at det nok vil dukke opp nye ting etter hvert.

Denne håndbok har fått priser tilføyet. Brukte er dobbelt så dyre som ubrukte. Det må ha vært vanskelig å fastsette verdier på disse ting, men da forfatteren kjenner til markedet bedre enn de fleste samlere, kan en betrakte verdiansettelsen som en god veiledning for daglig bruk samlere imellom.

Det hele er vakkert for seg gjort og til ære for forfatteren som gratuleres med arbeidet.

A. O.

nyheter

GRØNNLAND:

Postvæsenets salgskontor for frimerkesamlere (Bernstoffsgade 32, København V) meddeler 28. mars d. å. Grønlands postvesen har ladet fremstille et velgjørenhetsfrimerke med tillagstakst 10 øre til fordel for Kong Frederik den Niendes og Dronning Ingrid's fond til bekampelse af tuberkulosen i Grønland.

Frimarket er fremstillet ved rødt overtrykk 30 + 10 samt et Lorraine-kors på 50 øres Gustav Holm frimarket. (Taget 12¾, farve: Blå).

Frimarket vil være til salg på Grønland fra den 22. maj 1958. Fra samme dag vil det være til salg ved postvæsenets salgskontor for frimerkesamlere i København. Bestillinger modtages i salgskontoret fra den

Norden.

7. maj 1958. Den Kgl. Grønlandske Handel meddeler ellers at: «Der vil ikke finde særlig førstedagsstempling sted, men for at lette eventuelt interesserede adgangen til at få kuverter med det nye frimærket afstemplet i Grønland, kan kuverter, der ønskes frankert og afstemplet i Grønland, kan kuverter, der ønskes frankert og afstemplet i Godthåp, fra den 14. april d. å. i adressert stand fremsendes til Den Kongelige grønlandske Handel, Grønlands postvæsen, Strandgade, København K. Betalingen for den porto, der ønskes påsat, bedes samtidig indsat på Handelens postkonto nr. 90 772. Frimærker modtages ikke som betaling og Handlen påtager sig ikke ansvaret for sådan betalings returnering.

Såvel kuverter som betaling må være Handelen i hænde senest lørdag den 26. april.

Handelen har endvidere ladet fremstille en særkuvert til en pris af 25 ø. pr. stk. Denne kuvert kan fra den 14. april købes enten på Handelen eller på Grønlands postkontor. Overskuddet ved salget af kuverten tilfalder fonden.

Velgørenhedsfrimærket vil fra den 22. maj være til salg ved postvæsenets salgskontor for frimærkesamlere, Bernstoffsgade 32, København V.

ISLAND:

Det ryktes at det i løpet av sommeren vil bli holdt en frimerkeutstilling i Reykjavik, og at myndighetene i den anledning vil utgi et spesielt frimerke.

Utenfor Norden.

BRITISK HONDURAS:

I anledning av prinsesse Margarets besøk i kolonien i dagene 2. til 6. mai d. å. ble det gitt ut minnemerke i verdiene 4 og 10 c. Merkenes vil være til salgs bare i 12 dager!

FORENTE ARABISKE REPUBLIKK:

Denne republikk består som kjent av landene Syria og Egypt, og datoen for foreningen er satt til den 1. februar 1958. Det er å anta at nye merker vil se dagens lys i den anledning. Det første frimerke utgitt med den nye nasjons navn, var minnemerket utgitt 1. mars d. å. i anledning av den Afro — asiatiske oftalmologiske kongress (øyenlege kongress). Verdien er 15 + 5 millimes.

22. mars d. å. ble det videre utgitt en minneserie på 2 verdier, 10 og 15 mill., i anledning av den nye republikks fødsel.

15. mars ble det utgitt et 3 mill. merke i bruks-serien med den nye republikks navn.

De kurserende verdier på 1, 5 og 10 mill. vil bli trykt opp igjen og forsynt med det nye navn.

Se ellers programmet for 1958 gjengitt tidligere.

FRANKRIKE:

28. februar d. å. ble det utgitt et minnemerke i anledning av 100 års dagen for Åpenbaringen i Lourdes. 20 frc. blågrønn og brun.

31. mars d. å. ble det utgitt 4 nye merker som viser oppbygningen etter ødeleggelsen i den siste krigen i 4 franske byer. 12 frc. viser Le Havre, 15 frc. Mauberge, 18 frc. Saint Die og 25 frc. Sete.

GHANA:

Minneserien i anledning av 1 års dagen for statens uavhengighet, utgitt 6. mars d. å., hadde en salgssperiode på bare 5 uker!

Den definitive serie antas å foreligge en gang på vårparten. Den vil bestå av følgende verdier: ½, 1, 1½, 2, 2½, 3, 4, 6, og 8 d. samt 1/—, 1/3, 2/—, 2/6, 5/— og 10/—.

KENYA:

28. mars d. å. forelå for K., Uganda og Tanganyika et 15 c. merke, svart og blå med elefantmotiv samt et 40 c. merke, brun med løvemotiv.

KUWAIT:

Med virkning fra og med 1. februar d. å. er K.s frimerker bare å få ved hovedpostkontoret samme sted.

MALTA:

15. april d. å. forelå et nytt sett på 3 verdier til minne om Maltas tildeling av St. George korset. Dette er den andre serien i samme anledning. Verdiene er som følger: 1½ d. svart og grønn, 3 d. svart og rød samt 1/— svart og fiolett.

Det forrige sett hadde frankeringsgyldighet bare i 14 dager. Denne gang er det ingenting sagt om dette.

MONACO:

I forbindelse med 100 års dagen for Åpenbaringen ved Lourdes har man gitt ut en lengre serie. Denne består av følgende verdier: 1 frc. — 2 frc. — 3 frc. — 5 frc. — 8 frc. — 10 frc. — 12 frc. — 20 frc. 35 frc. — 65 frc. og 200 frc.

I den nye bruksserien foreligger: 20 og 35 frc. i prins Rainier typen samt 65 og 70 frc. i monument typen.

Det er også utgitt et 100 frc. merke med bilde av prinsesse Grace og hennes datter foruten et 100 frc.-merke i anledning av 100 års dagen for innstiftelsen av St. Charles-ordenen. Til slutt vil det foreligge et 100 frc. merke i anledning av den XXVII Monte Carlo Rally.

PITCAIRN:

Den nåværende 4 d. verdi er trykt opp igjen med samme motiv. Innskripsjonen er imidlertid endret til å lyde: *Schoolteacher's House!*

PORTUGAL:

7. april d. å. forelå 2 merker i anledning av Portugals deltakelse i utstillingen i Bryssel. Verdiene er: 1 e. gul, rød og blå på en grønnaktig bakgrunn, (8 000 000) 3,30 e. gul, rød og blå på en brun-rød bakgrunn (2 000 000).

SAAR:

Det foreløpige frimerkeprogram vil inkludere bl. a. et frimerke i anledning av den internasjonale utstilling i Saar, et frimerke i anledning av 650 års dagen for kullindustrien samt et frimerke i anledning av byen Homburgs 400 års jubileum.

Bekjempelse av skogbrann-merket (15 frc.) er utgitt i et opplag av 1,5 millioner.

SAN MARINO:

27. februar forelå et 500 l. merke grønn og svart. Motiv: Luftfoto av S. M.

SPANIA:

28. februar d. å. forelå et merke i verdien 1,8 p. til minne om den «store kaptein» Gonzalo Fernandoez de Cordoba (1453—1515) som erobret et kongerike for kong Ferdinand den katolske.

24. mars d. å. forelå i anledning av «Frimerkets dag» en minneserie for maleren Francisco de Goya. Serien vil gjengi enkelte av hans mest berømte arbeider og består av: 15 c. Paraplyen (5 000 000), 40 c. Bibliotek i Rue Carretas (3 000 000), 50 c. Hertugen av Fernan-Nunez (4 000 000), 60 c. Stentøy selgeren (4 000 000), 70 c. Dona Isabel Covos de Percel (4 000 000), 80 c. Portrett av Goya lavet av Vicente Lopez (5 000 000), 1 pt. Karnevals dukke (4 000 000), 2 pt. La Vendange (3 000 000) og 3 pt. Vindrikkere (3 000 000).

VATIKAN:

11. februar d. å. utkom en serie på 6 verdier i anledning av 100 års dagen for Åpenbaringen ved Lourdes. Verdiene er: 5, 10, 15, 25, 35 og 100 l.

15 eksemplarer av 35 l. svart, Capronica universitetet, er funnet utagget oventil.

TYRKIA:

En større turistserie er planlagt. Merkene trykkes i Sveits. Meningen er å utgi 2 verdier, 5 og 20 kur., for hver distriktsforvaltning. Da det av disse fins 67 stykker har man altså 134 forskjellige i vente! Det antas at de første vil foreligge omkring slutten av 1958 og da sannsynligvis fra distriktene: Adana, Adapazari, Adiyaman, Afyon, Amasya, Ankara, Antakya (Antiochia), Antalya, Artvin, Aydin, osv. i alfabetisk rekkefølge.

I 1957 ble det utgitt en såkalt Barnebeskyttelses-serie i et opplag av bare 15 000. Verdiene var 100, 150 og 250 kurus.

TYSKLAND (vest):

1. april d.å. forelå årets Ungdomsmerker. 10 + 5 Pfg. grønn/rød/grå, og 20 + 10 Pfg. rød/grønn/grå. Opplag for hver verdi: 4 millioner. Ark á 50 stk. Salgstid til 1. oktober 1958. Frankeringsgyldighet til 1. januar 1960.

ØSTERRIKE:

I anledning av åpningen av Austrian Airlines for internasjonal luftposttrafikk, ble det 25. mars d.å., med frangeringsgyldighet f. o. m. 27. mars d.å., utgitt et erindringsmerke i verdien 4 S. flaggrød.

Merkestørrelse: 38,5 × 29,5 mm. Hvitt papir, kam-

tagget $13\frac{3}{4} \times 14\frac{1}{4}$. Opplag 3 millioner i ark á 50 stk.

Analerne lar seg ikke bestikke sies det. Østerrike påstår således at disse for den østerrikske luftpostflyvningens vedkommende viser følgende fakta: Den 20. mars 1918, først forsøksvis, derpå fra 1. april 1918, definitivt, tok Østerrike i bruk den offentlige luftpostlinje Wien—Krakau—Lemberg—Proskurow—Kiew. Altså 6 uker tidligere enn innstiftelsen av luftpostlinjen Washington DC—Long Island NY, som USA reklamerer med er verdens første luftpostlinje. Da Ukraina på det tidspunkt dessuten var en selvstendig stat, fredsslutningen mellom Ukraina og Østerrike fant sted 3. mars 1918, kan det videre med full rett slås fast at Østerrike således også startet verdens første internasjonale luftpostlinje. Med andre ord kan det altså nå feires 40-årsjubileum for østerriksk luftposttrafikk, opplyser Generaldirektion für die Post- und Telegraphverwaltung.

Rödakorsfrimärken.

Inledning.

År 1840 utkom i England, som denna tidskrifts läsare väl känner till, världens första allmänt använda frimärken. Men därefter dröjde det ganska länge, innan de första välgörenhetsfrimärkena trycktes och försåldes.

År 1897 hade drottning Victoria i England regerat i 60 år. Detta jubileum firades på många sätt. Så till exempel utgav den australiska delstaten Victoria, som fått sitt namn efter drottningen, två frimärken med hennes porträtt på 1 och $2\frac{1}{2}$ p. Dessa märken såldes för 1 og $2\frac{1}{2}$ sh. Vid samma tid gav en annan australisk delstat, New South Wales, ut frimärken i valörer 1 och $2\frac{1}{2}$ sh., men med ett frangeringsvärde av endast 1 och $2\frac{1}{2}$ p. Överprisen i båda fallen gick till välgörande ändamål.

Välgörenhetsfrimärken sågs dock till en början ej med blida ögon på många håll. Detta framgår av, att på världspostkongressen i Rom 1906 bestämdes, att i den internationella posttrafiken skulle ej få användas frimärken, »som tillverkats för något visst ändamål av särskilt intresse för det land, där de utgivits, såsom så kallade jubileumsfrimärken av övergående giltighet», en bestämmelse som dock upphävdes vid världspostkongressen i Madrid 1920. Därefter har ett stort antal länder givit ut välgörenhetsfrimärken. En del länder, som till exempel England och flera av dess kolonier samt U.S.A., har dock ej velat vara med om denna slags välgörenhet.

Röda Korsets förhistoria och tillkomst.

Den förste, som i större omfattning i handling omsatte tanken på vården av krigsskadade, var den engelska sjuksköterskan Florence Nightingale (1820—

1910). Under Krimkriget 1853—56, då Västmakterna och Turkiet var på den ena sidan och Ryssland på den andra, utförde hon ett banbrytande arbete, genom vilket de sanitära förhållandena i fält högst betydligt förbättrades och dödlighetsprocenten vid krigssjukhusen i hög grad minskades. Nightingale har återgivits på flera frimärken, bland annat å märken från Belgien 1939, Portugal 1943 och 1945, Costa Rica 1945 och 1949.

Den ovanskliga äran att ha grundat Röda Korset tillkommer schweizaren Jan Henry Dunant (1828—1910). Som ung studerade han slaveriet och utgav ett större arbete härom. Av en tillfällighet

kom han att åse slaget vid Solferino 1859, mellan å ena sidan franska och sardiniska trupper och å andra sidan italienska. Solferino, som 1939 avbildades å ett finskt rödakorsfrimärke, ligger vid Gardasjön i norra Italien. Efter slaget fanns mängder av sårade, åt vilka Dunant skaffade förbandsmaterial, och italienska kvinnor hjälpte honom med vården av de sårade. Men Dunant fordrade, att samma hjälp skulle lämnas åt vän och fiende. «Alla är vi bröder,» blev hans fältrop. Om sina upplevelser vid Solferino utgav han en bok, «Un souvenir de Solferino».

Dunants idéer om sjukvård i krig vann stor anslutning, och tack vare hans initiativ stiftades i oktober 1864 i Genève, vilken stad återfinns på ett schweizisk rödakorsfrimärke från 1939, det internationella Röda Korset, till en början först och främst för vård av sårade i krig. Men sedan har dess hjälporganisationer omfattat fler och fler verksamhetsfält även i fred. Genom osjälvisk hjälpverksamhet blev Dunant, som varit en förmögen man, fullständigt ruinerad och levde flera år i största fattigdom fullständigt bortglömd. År 1895 fäste en tysk läkare världens uppmärksamhet på Dunants utomordentliga förtjänster. 1901 erhöll han hälften av det då för första gången utdelade Nobelska fredspriset. Dunant avbildas å bland annat följande rödakorsfrimärken:

Schweiz 1928, Belgien 1939, Västtyskland 1952, Portugal 1953 och Indien 1958.

Rödakorsfrimärken.

I Portugal utgavs 1889 märken med ett rött kors, Rödakorsorganisationernas emblem. Dessa märken var dock ej, vad man i allmänhet menar med rödakorsfrimärken, då de saknade valörsiffror. Möjligen kan man räkna dem som en sorts tjänstefrimärken, ty det portugisiska Röda Korset fick kostnadsfritt använda märkena för frankering av sina egna postförsändelser. Sådana märken med skiftande motiv var i bruk i Portugal under många år.

Under 1800-talet utkom ej några egentliga rödakorsfrimärken. Men några etiketter, som kan räknas som dessas föregångare, är det skäl att nämna om. Franska militärer, vilka var internerade i Schweiz under fransk-tyska kriget 1870—1871, fick då fritt avsända brev, som Schweiz Röda Kors åsatt etiketter med text «Militaires français internes en Suisse». Liknande etiketter användes även

i Frankrike vid samma tid samt inom Ryssland i Odessa 1883 och Sevastopol 1884 samt i Portugal 1889.

Olika slags rödakorsfrimärken har givits ut. Flertalet av dem har redan vid tryckningen åsatts röda kors och utom de ordinarie portobeloppen även tilläggsavgifter, men andra ha genom senare gjorda påtryck försetts med röda kors och tilläggsbelopp, vilka i båda fallen gått till det ena eller andra landets Röda Kors. Somliga frimärken, i Frankrike flera serier, har haft frimärken med tilläggsbelopp till förmån för landets Röda Kors, men röda kors har saknats å märkena. I en del fall torde rödakorsorganisationer fått viss procent av försäljningssummor, för med rött kors utmärkta frimärken, som sakna tilläggsbelopp.

Grekland har haft tilläggsfrimärken för sitt Röda Kors, vilka märken ej varit avsedda som redovisning av portobelopp. Allmänheten har dock varit tvungen att frankera med dessa märken, ty lät man bli detta, lösenbelades försändelserna med belopp motsvarande dubbla postavgifterna, även om försändelserna var fullt frankerade enligt gällande taxebestämmelser. Turkiet har som ett muhamedansk land en organisation, Röda Halvmånen. Många turkiska tilläggsmärken ha givits ut för denna. I till exempel Japan och Siam, där huvudmassan av befolkningen ej är kristen, har dock tryckts rödakorsfrimärken.

Frankrike var det första land, som gav ut ett rödakorsfrimärke. Detta, som utkom den 17. september 1914, var ett vanligt frimärke med en kvinna som sår, samt med, efter den ursprungliga tryckningen, tilltryckt extra porto och ett rött kors. Redan den 2 oktober samma år gav Belgien ut ett rödakorsfrimärke med ett monument som motiv och i tre valörer. Tilläggsbelopp fanns ej angivet på dessa märken, men en del av försäljningssum-

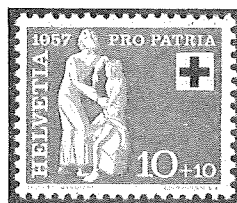
man gick till det belgiska Röda Korset. Sedan 1914 har långt över tusentalet rödakorsfrimärken eller motsvarande frimärken kommit ut i hela världen. Det land, som givit ut det största antalet sådana frimärken, är Finland, hittills 27 serier med tillsammans 93 märken. Men Frankrike kommer nog snart att passera Finland. I det förra landet ges nämligen numera varje år ut 2 märken försedda med röda kors, men dessutom 6 frimärken med berömda män samt ett frimärke till Frammåtets Dag, vilka märken ej har röda kors, men de å dem angivna tilläggsbeloppen tillfalla Frankrikes Röda Kors. Av denna anledning räknar franska Röda Korset dem som rödakorsfrimärken. Danmark har haft 7 rödakorsfrimärken, Norge 2 samt Sverige och Island vardera 1. Det svenska rönakorsfrimärket tillförde dock ej landets Röda Kors något belopp.

Motiven å rödakorsfrimärkena är högst skiftande. Sjuksköterskor, läkare, transportmedel för sjuka och sårade med flera motiv, som ha anknytning till rödakorsverksamhet, förekomma. Men de flesta märkena av ifrågavarande slag prydas av porträtt av kungar, drottningar, byggnader, landskap med mera.

På initiativ av chefen för svenska Röda Korset, justitierådet Emil Sandström, har inom denna organisations överstyrelse lagts upp två nästan kompletta samlingar av all världens rödakorsfrimärken. Texten å de blad, å vilka märkena monterats, är utförd av konstnären Georg Westenberg, som tidigare var vice direktör i estniska statstryckeriet. Hans textning är den vackraste, som jag sett på några frimärksblad. Jag önskar därför, att filatelister och för Röda Korset intresserade i Norge finge se en del av samlingarna. Jag har ingen fullmakt att svara för Svenska Röda Korset. Men jag vågar tro, att det ej skulle möta hinder för exponering av urval ur dessa samlingar, om lämplig lokal kan skaffas i Oslo. Och varför ej kombinera en sådan utställning med

av barn ritade förslag till rödakorsfrimärken. Denne idé har jag tidigare givit åt Svenska Röda Korset. Förslag till rödakorsfrimärken, ritade av barn, skulle säkert vara en utmärkt reklam för Röda Korset. För några år sedan hade vecko-tidningen Folket i Bild en frimärksutställning i Postmuseum i Stockholm. Å denna

utställning fanns även frimärksförslag med mycket skiftande motiv, ritade av barn och ungdom, och det var dessa teckningar, som drog mest. På en vecka besökte 4 000 personer utställningen.

Paul Gerhard Heurgren.

Auksjoner.

Den 16. april d. å. fant det sted en auksjon hos *Robson Low, Ltd., London*, over en stor norsk samling, den såkalte *C. H. Frettingham*-samling, som er verdt en liten omtale. Ikke bare fordi samlingen besto av en mengde gode, og utsøkte objekter, men fordi den også bekreftet den tendens som nå i noen tid har gjort seg gjeldende nemlig: stadig bedre priser på norske frimerker. Det er kanskje å overdrive en smule når det sies *norske merker* generelt, men bortsett fra de billigere utgaver, har det nå ved 3 auksjoner over norske spialsamlinger, som alle har funnet sted i dette året, vært en jevn stigning i prisene på alle eldre utgaver. Kroneprovisorierne av 1905 alene unntatt. Tross sine små opplag er det rart å se hvor liten interessen stort sett er for disse utgavene utenlands.

Forklaringen har jeg hørt skal være den at overtrykkmerker, stort sett, er lite ansett over hele verden, og ikke minst i England. 2 av de nevnte auksjoner har funnet sted i England, og 1 i USA (*Casparys Norgessamling*).

Med eldre utgaver menes samtlige utgaver fra om med nr. 1 til og med Knudsen fintaggett, altså N. K. nr. 84. Den sist nevnte dog med det forbehold at den bør være ubrukt. Alle med litt kjennskap til *ubrukt* Norge, er sikkert villige til å underskrive riktigheten også av dette fenomen.

Imidlertid, det var denne Frettingham-samlingen som det skulle sies litt om. Samlingen, som har vært bygget opp gjennom en årrekke, har også vært kjent av en del innviede i noen tid, og det har også vært kjent i noen tid at samlingen skulle selges. Etter en del «tautrekking» kan man kanskje betegne det, ble det til at fa. R. L. fikk samlingen til salg ved en av sine auksjoner. Begivenheten ble behørig publisert i alle større tidsskrift i tide, gjentagne ganger, unntatt i N.F.T., som jo burde ha vært «beæret» med en annonse for begivenheten, etter vår mening. Men enten kjenner ikke R. L. dette blad eller firmaet fant det for lite regningssvarende å avertere i det. Hva nå enn årsaken kan ha vært, N.F.T. ble ikke «beæret», og auksjonskatalogen som kostet 2/6 har jeg fått meg tilsendt fra gamle forbindelser i UK, som mente at jeg som nordmann burde ha kjennskap til begivenheten. Da det imidlertid av «ymse årsaker» er det like vanskelig for en nordmann å kunne kjøpe noe på en utenlandsk auksjon, som for en alminnelig dødelig å bite seg selv i nakken, måtte man la den fornøyelse fare, men likevel, katalogen inneholdt en mengde å glede seg over. Da jeg videre et par dager etter at auksjonen var over også fikk meg tilsendt en katalog med de priser som var oppnådd, fant jeg disse så interessante at jeg mente de ville være av interesse også for leserne. Og jeg vil tilføye hva min engelske forbindelse sluttet sine bemerkninger til de oppnådde priser med:

Fortell Deres landsmenn at *de tider norske samlere kunne kjøpe gode norske merker billig i utlandet er forbi for godt*. Jeg tror han har rett, men leserne kan jo selv trekke sine slutninger når de har lest denne artikkel til ende.

De oppnådde priser nevnes i fleng: 1855 — 4 sk. blå: 1924 — nytrykket sammen med a cleaned «unused» example samt 2 brukte eksemplarer med «good to large margins» gikk for 300 kr. f. eks., riststemplet med såvidt »Klaring» på et enkelt sted, ellers bra: Kr. 120.— mens et vakkert eks. med brede marger helt rundt og lett stemplet (stedstemplet) oppnådde kr. 170.— (var verdsatt til kr. 240.—!).

Et eks. med nr. 25, meget kraftig og stygt, men med bra marger, oppnådde kr. 160.—! Et annet med 2 riststempler i kryss oppnådde av den grunn kr. 150.—, mot verdsatt til kr. 200.—!

Smaken er unektelig forskjellig. Best pris for et enkelt eks. oppnådde et randeks.pl. med riststempel, nemlig kr. 240.—. Et ubrukt eks. med gul gummi og R. P. S. sertifikat, gikk for den nette sum av kr. 2 100.—! (3 gode og en

smal marg). Antagelig rekord hittil selv for et eks. med gul gummi. Et annet ubr.eks., også med gul gummi, men med vertikal brekk fant sin kjøper til kr. 1040.—! Samlingen inneholdt bare disse 2 ubr. eks. forøvrig. Et par med riststempel (2) og ett med nummerstempel (2), begge hardt stemplet, men med gode marger, gikk for henholdsvis kr. 300.00 og 290.00. Et tredje par nummerstempel «210» oppnådde også kr. 300.— på tross av smalere marger. En fire-strip, hardt stemplet, riststpl., gikk for kr. 1800.—! Også litt av en rekord. En «dobbeltofot», tydelig og nummerstempel, fikk tilslaget på kr. 1120.—, mens en «cracked plate» bare oppnådde kr. 760.—.

En samling på 16 brev oppnådde fra kr. 150.— til kr. 380.— pr. stk. Alle unntatt et, var frankert med bare et eks. av nr. 1. 1856 *utgaven* var også meget fyldig representert, ubrukt som brukt. En lot bestående av 2 stk. 2 sk., 1 stk. 3 sk., 1 stk. 4 sk., samt 2 stk. 8 sk., gikk for kr. 960.— tils. (NK. sier kr. 650.—).

En serie bestående av de tre farver, grå, gul og blå, av prøvetrykket av 3 sk. (stripet papir) ble klubbet på kr. 630.—. Den høyeste pris jeg har hørt om for disse. En 3 sk. stemplet «383» *Hull* og et par av samme stemplet HMRFT C. HMBRG, oppnådde kr. 110.—. En komplett plate av 4 sk. brukt gikk for kr. 230.—, mens 2 stk. 4 sk. stemplet *Jupiter* og *Constitutionen*, oppnådde kr. 250.— tilsammen! Også bra priser! 2 sk. og 8 sk. brukt lå jevnt over på meget gode priser.

Brev av denne utgavene, hvorav flere bar det spesielle HULL SHIP-LETTER stempel på 3 linjer innenfor en slags ottekantet ramme, oppnådde meget gode priser. 2 slike brev frankert med henholdsvis 1 stk. av hver av 2, 4 og 8 sk., samt 2 stk. 3 sk. og 1 stk. 8 sk., oppnådde tilsammen kr. 400.—.

1863-*utgaven* var ikke så fyldig, men var dog godt representert. En ubrukt serie (5) «some to full original gum» oppnådde kr. 460.— tilsammen (NK. 547!) til tross for antagelig dårlig gummi. En 4-blokk av nr. 8 pl. II, ubr., oppnådde derimot bare kr. 280.— (NK sier kr. 250.—). Et defekt og meget skjevt par av nr. 6 ubr. og et defekt og skjevt par av nr. 7, ble klubbet på henholdsvis kr. 190.— og kr. 250.—. (Ant. uomsettelige i Norge i den forfatning de var!). Selv 24 sk. ubr. oppnådde kat.pris, mens 2 stk. 4 blokker, hvorav den ene med retusj, kom helt opp i kr. 220.— takket altså være sin retusj! Brev av denne utgaven, med særlig 24 sk. i spissen, gikk også for gode priser. Av de etterfølgende skillingsutgavene vil jeg spesielt

fremheve: Par av 3 sk. 3 ubr. kr. 300 (NK kr. 240.—) — 4 blokk av 4 sk. 4, lys blå, ubr., kr. 680.— (NK. kr. 550.—) — 5 strip, horisontal, av 8 sk. 8, ubr., kr. 640.— (billig!) — 4 blokk av 3 sk. 1872, ubr. (18a): kr. 260.— (Ingen pris i NK) — horisontalt par av 4 sk., nr. 19 I b, ubr.: kr. 250.— (Ingen pris i NK). — 4 blokk av 6 sk., nr. 20, ubr., svært skjev: kr. 700.— (NK. kr. 675.—).

Av «*ørentgavene*» nevnes at NK. nr. 29, 35 ø., oppgr. under kronen, ubr., og skjev på to sider, oppnådde kr. 150.— i den tilstand det var (NK. sier kr. 160.— for *feilfri* eks.).

Av 21 mm oppnådde en 4 blokk av nr. 47, 25 øre, ubr., meget skjev og ellers defekt: kr. 330.— (NK. sier kr. 600.— for en *feilfri*). En ubr. 4 blokk av NK. nr. 52 pl. II a, (partly severed with much original gum), ble klubbet på kr. 260.— mot NK. 375 for en *feilfri*.

En lot på 29 merker tilsammen av NK. nr. 56 (12, hvorav en ubr. 4 blokk samt 5 enkelt-eks. ubr.), 57 (10, hvorav 6 ubr. eks.) og 58 (7 hvorav 2 ubr.), «*mainly fine*» oppnådde tilslaget på kr. 500.— til de fleste forbauselse vistnok! Lotten var kalkulert til kr. 180.—!

NK. sier noe mer for *feilfri* eks., men hvor finner man dem? Skjønt utlendinger har vanskelig for å forstå, ennsi finne ut av forskjellen på Centraltrykkeriets og Knudsens utgaver, viser det seg at forståelsen for sjeldenhetsgraden av disse «*mellomutgavene*» likevel er økende. På få unntagelser nær, gikk lottene av disse utgavene godt over de kalkulerte priser. Ofte opp til 25 % over. I enkelte tilfelle oppnåddes det dobbelte.

Prisene som ble oppnådd, må likevel betegnes som lave, sett med norske øyne. Men likevel er de stigende i forhold til hva man tidligere har kunnet kjøpe disse utgavene for. Spesialistenes antall øker også utenfor Norge, noe de oppnådde priser for en del typiske varianter tydelig viser. Jeg nevner således kr. 440 for NK. nr. 52 IV «*grovtagget*», brukt, og kr. 85.— for «*brevkortklisjeen* (type 3) i pl. IV, NK. nr. 53, brukt, samt kr. 80.— for «*brukket kors på kronen*», ubr., NK. nr. 55. Den siste er i NK. priset til kr. 25.—. Bare det at en utlending vil betale mer for et alminnelig 5 eller 10 øres norsk merke fordi det lille verditall har et annet utseende eller taggingen er litt forskjellig fra de gjengse, er i seg selv litt av en sensasjon. Dermed ikke at et merke har en tydelig platefeil. Slikt er internasjonalt om enn meningene herom kan være noe annerledes her hjemme. Det er heller ikke så lenge siden at en kanadier jeg kjenner, som spesialiserte seg på Norge, fortalte meg

at han hadde plukket ekstratypen av 52 pl. II b og «*brevkortklisjeen*», foruten andre ting i et utvalg fra en handler i England, for fra 2—5 c. stykket!. Men i og med at Norges-katalogen blir spredt, sammen med slike auk-sjonskataloger, kan man vel ikke vente at slike «*fund*» vil høre til «*dagens orden*» store lenger. Men ennå synes altså «*miraklenes tid*» ikke å være helt forbi.

Red.

Meddelelser fra poststyret.

Utenlandsk marinepost med innenlandske luftruter.

Kartavslutninger fra utlandet til vedkom-mende lands krigsskip som oppholder seg i norske farvann, eller kartavslutninger fra slike krigsskip til skipenes hjemland, skal i alminnelighet ikke sendes med fly innenlands i Norge. Dette gjelder også om kartavslutningene er luftpostmerket dersom det ikke i det enkelte tilfelle er gitt annen beskjed fra Poststyret.

Unntak fra denne regelen gjøres bare når kartavslutninger *til skipene* er luftpostmerket og *må* sendes med innenlandske luftruter for å nå fram til skipene før disse forlater norsk farvann.

Når marineposter som nevnt ovenfor blir sendt med fly innenlands, må disse kartavslutningene ikke pakkes i norske poser, men sendes fram løse. De skal alltid føres for seg i leveringslisten. I merknadsrubrikken må skipets navn og kartavslutningens nummer alltid angis.

Post- og telegramanvisninger.

Alvåg poståpneri deltar fra 1. april 1958 i utvekslingen av innenriske telegramanvisninger.

Maksimumsbeløpet for post- og telegramanvisninger til poståpneriene Alvåg, Nyk-sund og Stø heves til 5 000 kroner, til Myre i Vesterålen til 10 000 kroner, fra 1. april 1958.

Tapt datostempel.

Datostempelet ved Strømmen postkontor er gått tapt.

Det nye stempelet har to stjerner i underkant.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

BERGENS FILATELIST-KLUB

holdt medlemsmøte nr. 437 tirsdag 18. februar i Tinghusets Kafé under ledelse av formannen, F. C. Svendsen. Det var tilstede 35 medlemmer.

Under indre anliggende ble referert bytteønsker fra utlandet og nye frimerkeutgaver.

Til inntekt for klubbens Husfond ble utloddet en flott lupe med innlagt

lys.

Aftenens hovedprogram var foredrag av F. C. Moldenhauer jr. om Dansk Vestindien med demonstrasjon av en vakker og verdifull samling fra dette avsluttede samleområde. Som en nyhet ble foredraget tatt opp på lydbånd, og vil bli sendt rundt til andre norske klubber.

Aftenen ble som vanlig avsluttet med selskapeleg samvær og livlig bytte av frimerker.

Referent.

Møte 438. Bergen Filatelist Klub avholdt møte tirsdag 11. mars kl. 19,30 i Tinghusets kafé. Viseformannen Arvid Rønne ledet møtet. Det var tilstede 39 medlemmer.

Ved åpningen av møtet holdt formannen minnetale over tidligere redaktør av Norsk Filatelistisk Tidskrift Jarle O. Stensdal, som er avgått ved døden siden siste møte.

Viseformann refererte innkommet takkeskriv fra Skien Filatelist Klub, hvori klubben takker for tilsendt båndopptak av «Frimerkeposten». Likeledes ble det referert en anmodning fra Collectors Filately Club, N. Y. om å få utlånt et båndopptak fra «Frimerkeposten».

Viseformann meddelte så at man nå hadde fått leiet lokale til biblioteket i N. Korskirkealmenning 7 hvor oppsetning og innredning pågikk. Abraham Odfjells private bibliotek danner grunnstammen i klubbens bibliotek.

Ordet ble så gitt til Eivind Evensen som holdt et interessant foredrag over emnet «Finnlands historie sett med frimerkeøyner». Han demonstrerte samtidig sin fyldige spesialsamling fra dette land.

Møtet ble sluttet med selskapeleg samvær og livlig byttevirksomhet.

Ragnar Olsen.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 441 ble holdt i Kongesalen, Handelens Hus, tirsdag den 11. mars 1958 kl. 20, hvor 23 medlemmer var tilstede. Møtet ble ledet av viseformannen K. Hodne Larsen.

Det forelå melding fra Poststyret om utgivelse av nye Kong Olaf-merker hvorav 40 og 65 øre vil komme 1.

april.

Etter at bibliotekaren hadde anmeldt de siste tidskrifter opplyste formannen at styret hadde sendt tele-

UTSTILLINGSRAMMER

Moss Filatelistklubb gir bort gratis ca. 20 enkelte og ca. 50 dobbeltrammer til klubb som skal ha utstilling. Må hentes på Moss. — Henvendelse til Erling Stark, Fjordveien 63, Moss.

gram til fru Jarle O. Stensdal i anledning av hennes manns død. Ennvidere opplyste han at styret hadde gjenvalgt J. I. Hansen som bibliotekar og Sigurd B. Johnsen som arkivar. Som festkomite er oppnevnt Ingolf Nilssen og Einar Simonsen.

I aftenens «5 minutter» ga Ingolf Nilssen oss en informasjon i fremstillingen av norsk flint hvor 50 pst. av råmaterialet er importert og resten er norsk vare.

Etter å ha avsluttet sitt interessante kåseri viste Nilsen en vakker farvefilm fra Figgjo Fabrikker hvor hans uttalelser ble anskueliggjort på en festlig måte.

Umiddelbart etter denne film ble det vist 2 propagandafilmer fra jernbanen, nemlig «I Dovregubbens spor» og «Flåmsbanen». Det var Arne J. Hansen som hadde fått utlånt filmene fra jernbanen.

Det var nå lidd så langt ut på aftenen at viseformannen bestemte at salgslederens utvalgshefter fikk ligge over til neste møte. Møtet hevet kl. 22.45.

Arne Arnesen.

TROMS FILATELISTKLUBB

Medlemsmøte fredag 28. februar kl. 20.30 på Bangsunds kontor. Vanlige saker. B.F.K.s radiokåserier. —

1. Preludium, Eivind Evensen.
2. Presidenten i N.F.F., Arnstein Berntsen.
3. Penger og frimerker.
4. Verdensomseling i frimerkealbumet.

Spilletid ca. 39 min.

Trekning i sesonglotteriet. På møtet absolutt siste sjanse for kjøp av lodder.

Styret.

Frontsiden.

På frontsiden gjengis denne gang Norge nr. 1 med håndskrevet *Karlsø 11/6 56* på helt brev. *Karlsø* fikk som kjent stedsstempel i 1859 først, hvilket skulle tilsi at dette håndskrevne eksemplar er litt av et unikum. Stempelet *Karlsø* er for øvrig heller ikke det stempel man finner oftest på noen av våre eldre utgaver. Stempelkatalogen opplyser at stedet fikk nytt stempel i 1891, men på røde merker er det likevel sjeldent, og er notert i 2 R., dvs. fra ca. 5—10 kroner, alt etter stempelets tydelighet og plaserings på frimerket.

Dagens frontsideobjekt gjengis med tilatelse av eieren, dr. D. Vigeland, Arendal.

Red.

Følgende LITTERATUR til salgs:

Jellestad: Norske Skillmerker	kr. 3.50
Odfjell: Sveriges frimerker	» 4.50
Helsak-katalogen	» 8.00
Norway No. 1 m/ blokken	» 10.00

LEIV A. BRECKE - Torvgaten 1, Oslo.

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MØESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor:

SKIPPERGATEN 38 – 40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

ENDELIG KOMMER GODBITENE DE HAR VENTET PÅ

Grønland, AFA nr. 1/6, postfr.,	75.00
---------------------------------------	-------

TOR E G. SOLHEIM Industrigt 60^V – Oslo

Rambæks Trykkeri – Oslo

Herr Torleiv Solgaard,
c/o Kjøpmann Foss,
Herdya, Forsgrunn.